

РЕШЕНИЕ

№ 607

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10104** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.124 –126 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на С. М. М. - Г. срещу Заповед №22/13.10.2022г. на и.д. Председателя на Български институт по метрология, с която на основание чл.107, ал.1, т.5 от Закона за държавния служител, във връзка с възникнала обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения, извън случаите по чл.103, ал.1, т.3 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение.

Жалбоподателката твърди, че заповедта е незаконосъобразна. Следвало е да се посочат освен правни и фактически обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения, а такива не са изложени в заповедта. Същата е лаконична и съдържа само възпроизведен текста на чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл. Наличието на бланкетно позоваване на Заповед №А-370/12.10.2022г. на и.д. председателя на БИМ не е изпълнение на изискването за мотивиране на заповедта, тъй като липсва волеизявление кои задължения не може да изпълни държавният служител, нито каква е външната и независеща от волята на органа по назначението обективна причина. В случая промяната и създаването на нова фактическа обстановка е извършена по изрично волеизявление на органа по назначаването, материализирано в заповед №А-370/12.10.22г. и е резултата от негово действие, поради което обективната невъзможност не стои извън неговата воля, не е свързана с обективен фактор, а е резултат от субективен елемент. Ето защо, поради противоречие с материалния закон жалбоподателката иска да бъде отменена оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Ц., която поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът - и.д. Председателя на Български институт по метрология, чрез адв. К. моли да се отхвърли жалбата като неоснователна. Развива подробни съображения във връзка с проведеният подбор по мобилност, който е бил опорочен, поради което отмяната му е била неизбежна.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема следното:

Жалбата е допустима - подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

С. М. М. – Г. е заемала длъжността „Директор“ на Дирекция „Обща администрация“ с ранг I старши в БИМ. На същата длъжност е била назначена със Заповед №7/04.05.2022г., считано от 10.05.2022г.

Установява се, че с оспорената Заповед №22/13.10.2022г, е прекратено служебното й правоотношение, като за правно основание е посочен чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. В текстовата част като причини за прекратяване на служебното правоотношение е посочено: във връзка с обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите на чл. 103, ал. 1, т. 3 ЗДСл, съгласно Заповед №А-370/12.10.2022г. на и.д. Председателя на БИМ. Същата е приложена по делото и с нея е прекратена обявената със Заповед №А-72/25.02.22г. на Председателя на БИМ процедура за подбор по мобилност на 1 незаета щатна бройка на длъжност „Директор“ на дирекция „Обща администрация“ в БИМ, поради основателността на подадено в срок възражение от 04.10.22г. срещу протокол №2/25.03.2022г. и подробно изложени мотиви в доклад с вх. № 78-01-24-2/04.10.2022г. срещу протокол №3/10.10.2022г. на главния секретар на БИМ. Със същата заповед е насрочен нов конкурс по Наредбата за провеждане на конкурсите и подбора при мобилност на държавни служители.

С оглед на така установеното съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 146 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административния акт включва проверка за компетентност на органа, спазване на административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, съответствие с приложимия материален закон и с целта на закона. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване и придобития ранг на държавна служба. Видно от установеното по делото, в оспорената заповед е налице цитиране на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл., както и е посочено с думи "обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл.103, ал.1, т.3 от ЗДС". Същевременно обаче ответникът не е посочил конкретни факти - в какво се изразява обективната невъзможност, именно поради които е приел, че е налице такава, а е препратил към своя Заповед №А-370/12.10.2022г. В същата заповед, находяща се на лист 14 по делото, отново не са изнесени факти, свързани с обективна невъзможност държавната служителка С. М. М. - Г. да изпълнява служебните си функции, а е направено ново препращане към доклад с вх. № 78-01-24-3/10.10.2022г. на главния секретар на БИМ. Няма данни жалбоподателката да е била запозната с доклада на главния секретар на БИМ, за да разбере в какво се изразява възникналата за нея обективна невъзможност, а от друга страна със Заповед №А-370/12.10.2022г. не

би могла да бъде прекратена обявената със Заповед №А-72/25.02.2022г. процедура за подбор по мобилност, тъй като тя е проведена и приключила още на датата, на която С. М. М. – Г. е била назначена на длъжността – 04.05.2022г. Жалбоподателката не е участвала в производството по издаване на Заповед №А-72/25.02.2022г., нито същата ѝ е връчвана.

Според константната съдебна практика, в случаите по чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл задължително следва да се посочват и фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Настоящата съдебна инстанция намира, че такива фактически обстоятелства не са посочени в оспорваната заповед, нито е направено валидно препращане към друг документ, в който те ясно да са изложени и с който, с оглед упражняване на законовото си право на защита срещу уволнението, държавната служителка да е била запозната. Нито от изложеното в оспорваната заповед, нито от изложеното в цитираните заповед от 12.10.22г. и доклад от 10.10.22г. се извличат конкретни факти, които да обосновават обективната невъзможност за изпълнение на задълженията от служителката.

Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл изисква такава обективна промяна в обстоятелствата, която възниква въпреки и независимо от волята на всяка от страните по правоотношението и която води до невъзможност за изпълнение на задълженията на конкретната длъжност. За да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл, същата следва да е породена от причини, за настъпването на които нито една от страните не е изразила изрична воля или не е съдействала за настъпването им по какъвто и да било начин. В случая, не е налице предвидената в чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл хипотеза, тъй като органът по назначаването едностранно е приел, че ще прекрати (не отмени) процедура за подбор, която валидно е приключила с назначаване на държавен служител на вакантната длъжност пет месеца по-рано.

Тъй като не са налице нито фактическите, нито правните основания, посочени в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на С. М. М. - Г., тя се явява материално незаконосъобразна и следва да бъде отменена. За извършени евентуални нарушения при провеждане на процедурата за подбор по мобилност органът по назначаването следва да търси съответната дисциплинарна отговорност на допусналите ги длъжностни лица, но те не са предмет на настоящия спор, поради което и не се обсъждат.

С оглед изхода на делото и при условията на чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателката се дължат разноски за адвокат в размер на 500/петстотин/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. М. М. - Г. Заповед №22/13.10.2022г. на и.д. Председателя на Български институт по метрология, с която на основание чл.107, ал.1, т.5 от Закона за държавния служител е прекратено служебното ѝ правоотношение.

ОСЪЖДА Български институт по метрология да заплати на С. М. М. - Г. направените разноски по делото в размер на 500/петстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред ВАС .

СЪДИЯ:

